

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι οι ρήτρες της σύμβασης δανείου οι οποίες επιβάλλουν την κατά προτεραιότητα εξόφληση των τόκων από τις σταθερές δόσεις και προβλέπουν την επιμήκυνση της διάρκειας της σύμβασης και την αύξηση του ποσού των μηνιαίων δόσεων για να εξοφληθεί το υπόλοιπο του λογαριασμού εμπίπτουν στη διάταξη αυτή στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω ρήτρες καθορίζουν ένα ουσιώδες στοιχείο που χαρακτηρίζει την εν λόγω σύμβαση.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο σύμβασης δανείου συνομολογηθείσας σε ξένο νόμισμα, η απαίτηση διαφάνειας των ρητρών της σύμβασης αυτής, οι οποίες επιβάλλουν την κατά προτεραιότητα εξόφληση των τόκων από τις σταθερές δόσεις και προβλέπουν την επιμήκυνση της διάρκειας της σύμβασης και την αύξηση του ποσού των μηνιαίων δόσεων για να εξοφληθεί το υπόλοιπο του λογαριασμού, πληρούται όταν ο επαγγελματίας έχει παράσχει στον καταναλωτή επαρκείς και ακριβείς πληροφορίες οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα σε έναν μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και συνετός, να κατανοήσει τη συγκεκριμένη λειτουργία του επίμαχου χρηματοπιστωτικού μηχανισμού και να αξιολογήσει επομένως τον κίνδυνο των (εν δυνάμει σημαντικών) αρνητικών συνεπειών τέτοιων ρητρών για τις χρηματοπιστωτικές του υποχρεώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της ίδιας αυτής σύμβασης.
- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι οι ρήτρες δανειακής σύμβασης οι οποίες επιβάλλουν την κατά προτεραιότητα εξόφληση των τόκων από τις σταθερές δόσεις και προβλέπουν την επιμήκυνση της διάρκειας της σύμβασης και την αύξηση του ποσού των μηνιαίων δόσεων για να εξοφληθεί το υπόλοιπο του λογαριασμού, το οποίο ενδέχεται να αυξηθεί σημαντικά λόγω των διακυμάνσεων της ισοτιμίας μεταξύ του λογιστικού νομίσματος και του νομίσματος πληρωμής, είναι ικανές να δημιουργήσουν, εις βάρος του καταναλωτή, σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των μερών που απορρέουν από τη σύμβαση, δεδομένου ότι ο επαγγελματίας δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένει, τηρώντας την απαίτηση διαφάνειας έναντι του καταναλωτή, ότι ο τελευταίος θα αποδεχθεί, κατόπιν ατομικής διαπραγμάτευσης, τον δυσανάλογο συναλλαγματικό κίνδυνο που προκύπτει από τις ρήτρες αυτές.

(¹) EE C 348 της 14.10.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2021 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB, WA (C-776/19), XZ, YY (C-777/19), ZX (C-778/19), DY, EX (C-781/19) κατά BNP Paribas Personal Finance SA και AV (C-779/19), BW, CX (C-780/19), FA (C-782/19) κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-776/19 έως C-782/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ενυπόθηκες συμβάσεις δανείου συνομολογηθείσες σε ξένο νόμισμα (ελβετικό φράγκο) – Παραγραφή – Άρθρο 4, παράγραφος 2 – Κύριο αντικείμενο της συμβάσεως – Ρήτρες οι οποίες εκθέτουν τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο – Απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και διαφάνειας – Βάρος αποδείξεως – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Σημαντική ανισορροπία – Άρθρο 5 – Σαφής και κατανοητή διατύπωση συμβατικής ρήτρας – Αρχή της αποτελεσματικότητας]

(2021/C 297/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VB, WA (C-776/19), XZ, YY (C-777/19), ZX (C-778/19), DY, EX (C-781/19), AV (C-779/19), BW, CX (C-780/19), FA (C-782/19)

κατά

BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει για την άσκηση αγωγής από καταναλωτή:
- προθεσμία παραγραφής, όταν η αγωγή ασκείται με σκοπό τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή·
 - πενταετή προθεσμία παραγραφής, όταν η αγωγή ασκείται με σκοπό την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω τέτοιων καταχρηστικών ρητρών, εφόσον η προθεσμία αυτή άρχεται από την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς δανείου, δεδομένου ότι ο καταναλωτής ενδέχεται, κατά τον χρόνο εκείνο, να αγνοούσε το σύνολο των δικαιωμάτων του που απορρέουν από την ως άνω οδηγία.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι οι ρήτρες της σύμβασης δανείου που προβλέπουν ότι το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου στον δανειολήπτη εμπίπτουν στη διάταξη αυτή οσάκις καθορίζουν ουσιώδες στοιχείο το οποίο χαρακτηρίζει την οικεία σύμβαση.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο σύμβασης δανείου συνομολογηθείσας σε ξένο νόμισμα, η απαίτηση περί διαφάνειας των ρητρών της σύμβασης αυτής, κατά τις οποίες το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου στον δανειολήπτη, πληρούται εφόσον ο επαγγελματίας παρέχει στον καταναλωτή επαρκείς και ακριβείς πληροφορίες οι οποίες επιτρέπουν στον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, να κατανοήσει τη συγκεκριμένη λειτουργία του επίμαχου χρηματοοικονομικού μηχανισμού και, επομένως, να εκτιμήσει τον κίνδυνο των δυνητικώς σημαντικών αρνητικών οικονομικών συνεπειών των συμβατικών ρητρών επί των χρηματοοικονομικών του υποχρεώσεων καθ' όλη τη διάρκεια της οικείας σύμβασης.
- 4) Η οδηγία 93/13 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να φέρει ο καταναλωτής το βάρος αποδείξεως του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 5) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι οι ρήτρες σύμβασης δανείου οι οποίες προβλέπουν ότι το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου στον καταναλωτή, χωρίς να τίθεται ανώτατο όριο στον εν λόγω κίνδυνο, ενδέχεται να δημιουργήσουν σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των μερών που απορρέουν από την εν λόγω σύμβαση εις βάρος του καταναλωτή, δεδομένου ότι ο επαγγελματίας δεν θα μπορούσε ευλόγως να αναμένει, εφόσον είχε τηρήσει την υποχρέωση διαφάνειας έναντι του καταναλωτή, ότι ο τελευταίος θα δεχθεί, κατόπιν ατομικής διαπραγματεύσεως, να αναλάβει τον δυσανάλογα μεγάλο συναλλαγματικό κίνδυνο που απορρέει από τις συγκεκριμένες ρήτρες.

(¹) EE C 19 της 20.1.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2021 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CF, DN κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-901/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου και της επικουρικής προστασίας – Οδηγία 2011/95/ΕΕ – Προϋποθέσεις για την παροχή επικουρικής προστασίας – Άρθρο 15, στοιχείο γ' – Έννοια της «σοβαρής και προσωπικής απειλής» κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης – Εθνική ρύθμιση η οποία απαιτεί την ύπαρξη ενός ελάχιστου αριθμού θυμάτων μεταξύ του άμαχου πληθυσμού (νεκρών και τραυματιών) στην οικεία περιοχή]

(2021/C 297/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg